Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

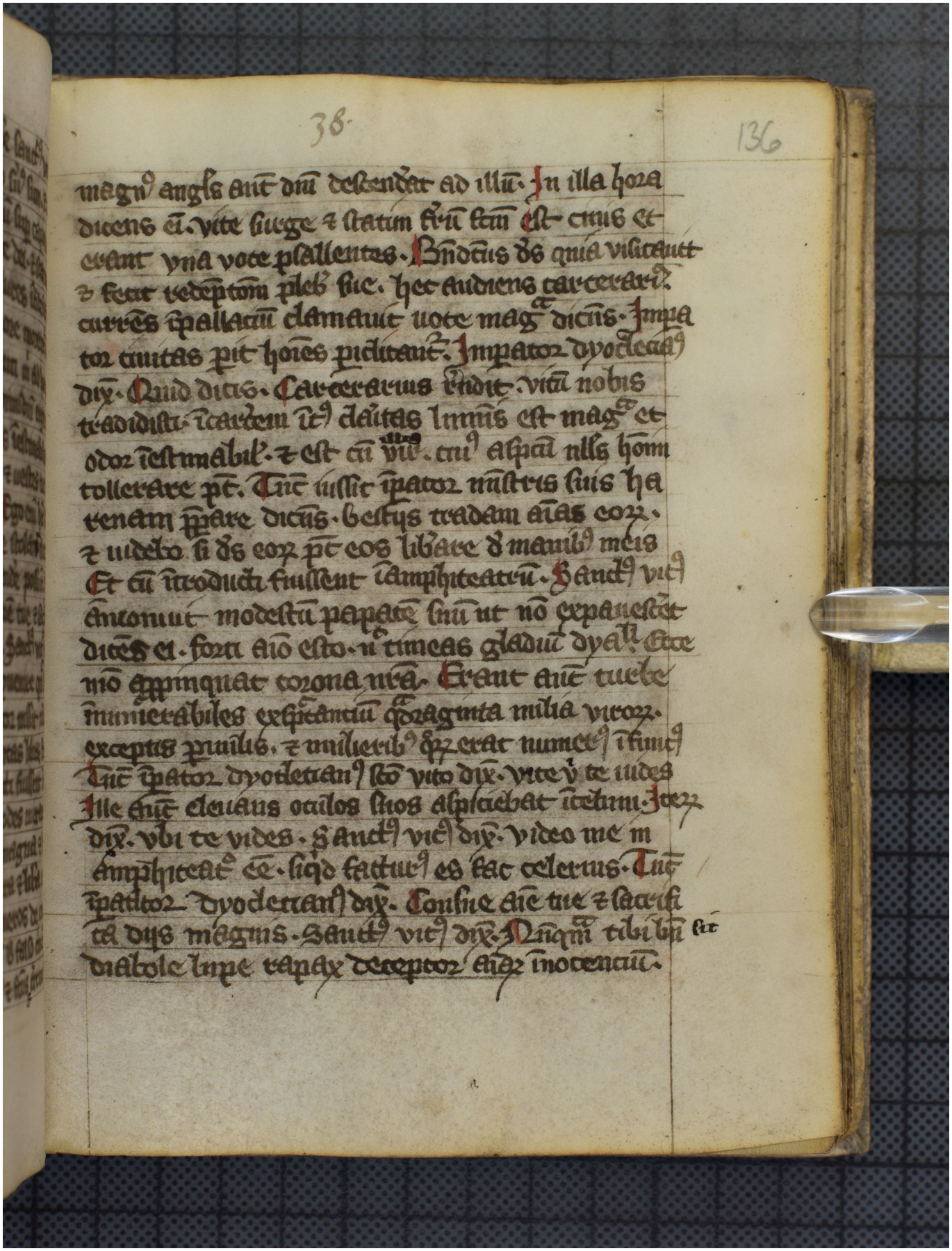

38. 136

magnus angelus autem dei descendit ad illum. In illa hora
dicens ei. Vite surge et statim sanus factus est. Cunctus et
erant una voce psallentes. Benedictus deus quia visitavit
et fecit redemptionem plebis suae. Hec audiens carcerarius
currens ipsa laetatus clamavit voce magna dicens. Imperator
tuus pro hominibus pugnavit. Imperator diocletianus
dixit. Quid dicis. Carcerarius respondit. Vitam nobis
tradidisti. Iterum ipse dulcitas luminis est magna et
odor iestimabilis. et est cum vita. cui aspirat nullus homo
tollerare potest. Tunc iussit imperator ministris suis ha
tenam preparare dicens. Bestias tradam animas eorum.
et iudico si deus eorum potest eos liberare de manibus meis
Et cum introducti fuissent in amphiteatrum. Sanctus vide
admonuit modestum perpetue sinum ut non expavescat
dicens ei. forti animo esto. ne timeas gladium dyabolo. Ecce
nunc appinquat corona nostra. Erant autem turbe
innumerabiles exspectantes quorum multa milia virorum
exceptis puerulis. et mulierib quorum erat numerus infinitus
Tunc imperator diocletianus sed vito dixit. Vite vide te iudes
Ille autem elevans oculos suos aspiciebat in celum. Iterum
dixit. Ubi te vides. Sanctus vide dixit. Video me in
amphiteatro esse. sicut factum es fac celerius. Tunc
imperator diocletianus dixit. Consule ante tue et sacrifi
ca dyis magnis. Sanctus vide dixit. Quoquo tibi bestia
diabole impe rapax decepto[illegible] eius innocentium.